

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně **E. V.**, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra, Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 6. 2015, č. j. 57 A 67/2014 - 52, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 9. 6. 2015, č. j. 57 A 67/2014 - 52, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2014, č. j. MV-10753-3/SO/sen-2012, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 6. 12. 2011, č. j. OAM-49889-13/DP-2011. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti jejího povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účasti v právnické osobě dle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území české republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, s odkazem na § 35 odst. 3, a § 37 odst. 2 písm. b), ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) věty druhé tohoto zákona.

Rozsudek krajského soudu napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížností, ve které současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V rámci odůvodnění této žádosti uvedla, že její individuální zájem na ochraně procesních práv významně převyšuje potenciální újmu, která by mohla přiznáním odkladního účinku vzniknout jiným osobám, či potenciální ohrožení důležitého veřejného zájmu. V této souvislosti stěžovatelka uvádí, že přiznání odkladného účinku nemůže představovat újmu pro žádné třetí osoby, přičemž si dále dovoluje vyloučit i rozpor takového postupu s důležitým veřejným zájmem, který však stejně nelze stavět do

konfliktu s jejím zájmem na spravedlivý proces, spojený se zcela zásadními dopady do jejího života, který jakýkoliv veřejný zájem převyšuje.

V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka primárně poukazuje na skutečnost, že má na území České republiky fungující společnost, jejíž chod je povinna zajišťovat, a za tímto účelem požaduje možnost setrvat na území republiky minimálně po dobu vedeného soudního řízení. Je přesvědčena, že přiznáním odkladného účinku nemůže být žádným jiným osobám způsobena jakákoliv újma; naopak bude-li stěžovatelka nucena pobývat mimo území České republiky, nebude se moci účastnit na chodu společnosti, čímž bude zásadně ohrožen její provoz, což v konečném důsledku může vést až k zániku podnikání samého. Dle stěžovatelky rovněž nelze opomíjet ani právo na spravedlivý proces, když z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že k tomuto právu patří i možnost, aby se stěžovatelka osobně účastnila soudního řízení, respektive možnost být v přímém kontaktu se svým právním zástupcem. V případě nepřiznání odkladného účinku by byla stěžovatelka o toto oprávnění připravena.

Žalovaný navrhl odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznat pro nesplnění podmínek spočívající v nenahraditelné újmě, neboť taková újma stěžovatelce v tomto řízení vzniknout nemůže. Nenahraditelná újma by stěžovatelce mohla vzniknout až na základě správního vyhoštění z území státu (což může být důsledkem zamítnutí žádosti stěžovatelky o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu), nicméně o něm je rozhodováno v samostatném správním řízení, jehož úprava zaručuje zkoumání dopadu vydaného rozhodnutí o správním vyhoštění z hlediska přiměřenosti takového zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince. V daném případě platnost povolení k dlouhodobému pobytu nebyla stěžovatelce prodloužena, respektive řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo pravomocně ukončeno a platnost posledního realizovaného pobytového statutu skončila uplynutím času; stěžovatelka proto není k pobytu na území oprávněna a nic by na tom nemohlo změnit ani přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti může podle přiměřeně [§ 120 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)] aplikovaného ustanovení § 73 s. ř. s. přiznat kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, pokud by výkon rozhodnutí případně jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil (čl. 24), že krajský soud žalobě odkladný účinek přiznal usnesením ze dne 17. 9. 2014, č. j. 57 A 67/2014 – 24, neboť dospěl zejména k tomu závěru, že přiznání odkladného účinku žalobě je odůvodněno již existencí hrozby újmy na ústavním právu stěžovatelky na spravedlivý proces; pro výkon tohoto práva je nezbytné, aby stěžovatelka mohla zůstat na území České republiky do skončení řízení o žalobě, neboť jí musí být, i přes její zastoupení advokátem, umožněno vystupovat v soudním řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem a udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení.

pokračování

Nejvyšší správní soud se s tímto odůvodněním neztotožnil a při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti stěžovatelky uvážil odlišně. V nyní posuzované věci nemůže Nejvyšší správní soud přehlédnout specifické okolnosti, mezi kterými zásadní význam sehrává skutečnost, že původní povolení k dlouhodobému pobytu skončilo stěžovatelce dne 21. 7. 2011 a od tohoto dne jí žádný pobytový status nesvědčí (maximálně status založený výjezdním příkazem). Napadené správní rozhodnutí tak stěžovatelce žádný titul k pobytu neodňalo a nelze dovodit, že by jí přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nějaký pobytový titul mohl vzniknout. Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí žalovaného na právním postavení stěžovatelky fakticky nic nezměnilo a přiznání odkladného účinku by nemohlo vyvolat stěžovatelkou zamýšlené účinky. Odkladný účinek kasační stížnosti nemůže mít žádný vliv na popsany právní stav, trvající již z doby před zahájením soudního řízení ve věci. Odkaz stěžovatelky na dřívější judikaturu Nejvyššího správního soudu (zejména rozsudky ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 – 37, ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, a ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100) proto postrádá jakoukoli relevanci.

Nejvyšší správní soud tedy ze shora uvedených důvodů neshledal, že by výkon napadeného rozsudku mohl pro stěžovatelku znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. září 2015

Mgr. Radovan Havelec v. r.
předseda senátu